

<div> <div> اعلامیه جهانی حقوق بشر </div> <div> </div> </div>
<div>مقدمه</div>
<div> <p>از آنجا که شناسائی جنبیت ذاتی کلیهٔ اعضای خانواده بشری و حقوق یکسان و انتقال ناپذیر آنان اساس آزادی و عدالت و صلح را در جهان تشکیل میدهد</p> <p>از آنجا که عدم شناسائی و تحقیر حقوق بشر منتهی به اعمال وحشیانه‌ای گردیده است که روح بشریت را بعضیان واداشته و ظهور دنیائی که در آن افراد بشر در بیان و عقیده آزاد و از ترس و فقر فارغ باشند بعنوان بالاترین آمل بشر اعلام شده است</p> <p>از آنجا که اساساً حقوق انسانی را باید با اجرای قانون حمایت کرد تا بشر بعنوان آخرین علاج بقیام برسد ظلم و فشار مجبور نگردد</p> <p>از آنجا که اساساً لازم است توسعه روابط دوستانه بین ملل را مورد تشویق قرار داد</p> <p>از آنجا که مردم ملل متحد ایمان خود را بحقوق اساسی بشر و مقام و ارزش فرد انسانی و تساوی حقوق مرد و زن مجدداً در منشور اعلام کرده‌اند و تصمیم راسخ گرفته‌اند که به پیشرفت اجتماعی کمک کنند و در محیطی آزادتر وضع زندگی بهتری بوجود آورند</p> <p>از آنجا که دول عضو متعهد شده‌اند که احترام جهانی و رعایت واقعی حقوق بشر و آزادی‌های اساسی را با همکاری سازمان ملل متحد تأمین کنند</p> <p>از آنجا که حسن تفاهم مشترکی نسبت باین حقوق و آزادیها برای اجرای کامل این تعهد کمال اهمیت را دارد</p> <p>لل اعلام میکند تا جمع افراد و همهٔ ارکان اجتماع این اعلامیه را دایماً در مد نظر داشته باشند و مجاهدت کنند که بوسیلهٔ تعلیم و تربیت احترام این حقوق و آزادیها توسعه یابد و با تدابیر تدریجی ملی و بین‌المللی، شناسائی و اجرای واقعی و حیاتی آنها، چه در میان خود ملل عضو و چه در بین مردم کشورهایی که در قلمرو آنها میباشند، تأمین گردد</p> <p>مادهٔ اول</p> <p>تمام افراد بشر آزاد بدینا میابند و از لحاظ جنبیت و حقوق با هم برابرنند. همه دارای عقل و وجدان میباشند و باید نسبت بیکدیگر با روح برادری رفتار کنند</p> <p>مادهٔ دوم</p> <p>هر کس میتواند بدون هیچگونه تمایز مخصوصاً از حیث نژاد، رنگ، جنس، زبان، مذهب، عقیدهٔ سیاسی یا هر عقیده دیگر و همچنین ملیت، وضع اجتماعی، نژوت، ولادت یا هر موقعیت دیگر، از تمام حقوق و کلیهٔ آزادی‌هائیکه در اعلامیه ذکر حاضر شده است، بهره‌مند گردد</p> <p>بعلاوه هیچ تبعیضی بعمل نخواهد آمد که منتهی بر وضع سیاسی، اداری و قضائی یا بین‌المللی کشور یا سرزمینی باشد که شخصی بآن تعلی دارد، خواه این کشور مستقل، تحت قیومیت یا غیر خودمختار بوده یا حاکمیت آن بشکلی محدود شده باشد</p> <p>مادهٔ سوم</p> <p>هر کس حق زندگی، آزادی و امنیت شخصی دارد</p> <p>مادهٔ چهارم</p> <p>احدی را نمیتوان در بر دگی نگاهداشت و داد و ستد بردگان بهر شکلی که باشد ممنوع است</p> <p>مادهٔ پنجم</p> <p>احدی را نمیتوان تحت شکنجه یا مجازات یا رفتاری قرار داد که مظلمانه و یا بر خلاف انسانیت و شئون بشری یا موهن باشد</p> <p>مادهٔ ششم</p> <p>هر کس حق دارد که شخصیت حقوقی او در همه‌جا بعنوان یک انسان در مقابل قانون شناخته شود</p> <p>مادهٔ هفتم</p> <p>همه در برابر قانون مساوی هستند و حق دارند بدون تبعیض و بالنسویه از حمایت قانون برخوردار شوند. همه حق دارند در مقابل هر تبعیضی که ناقض اعلامیه حاضر باشد و بر علیه هر تخریکی که برای چنین تبعیضی بعمل آید بطور تساوی از حمایت قانون بهره‌مند شوند</p> <p>مادهٔ هشتم</p> <p>در برابر اعمالی که حقوق اساسی فرد را مورد تجاوز قرار بدهد و آن حقوق بوسیله قانون اساسی یا قانون دیگری برای او شناخته‌شده باشد، هر کس حق رجوع مؤثر بمحاکم ملی صالحه دارد</p> <p>مادهٔ نهم</p> <p>احدی نمیتواند خودسرانه توقیف - حبس یا تبعید بشود</p> <p>مادهٔ دهم</p> <p>هر کس با مساوات کامل حق دارد که دعوایش بوسیله دادگاه مستقل و بی‌طرفی، منصفانه و علناً رسیدگی بشود و چنین دادگاهی درباره حقوق و الزامات او یا هر اتهام جزائی که باو توجه پیدا کرده باشد ایجاد تصمیم نماند</p> <p>مادهٔ یازدهم</p> <p>هر کس که به بزه‌کاری منتهم شده باشد بی‌گناه محسوب خواهد شد تا وقتیکه در جریان یک دعوای عمومی که در آن کلیه تضمین‌های لازم برای دفاع او تأمین شده باشد تقصیر او قانوناً محرز گردد</p> <p>هیچکس برای انجام یا عدم انجام عملی که در موقع ارتکاب، آن عمل بموجب حقوق ملی یا بین‌المللی جرم شناخته نمیشده است محکوم نخواهد شد. بهمین طریق هیچ مجازائی شدیدتر از آنچه که در موقع ارتکاب جرم بدان تعلی میگرفت درباره اعدی اعمال نخواهد شد</p> <p>مادهٔ دوازدهم</p> <p>احدی در زندگی خصوصی، امور خانوادگی، اقامتگاه یا مکانبات خود، نباید مورد مداخله‌های خودسرانه واقع شود و شرافت و اسم و رسمش نباید مورد حمله قرار گیرد. هر کس حق دارد که در مقابل اینگونه مداخلات و حملات مورد حمایت قانون قرار گیرد</p> <p>مادهٔ سیزدهم</p> <p>هر کس حق دارد که در داخل هر کشوری آزادانه عبور و مرور کند و محل اقامت خود را انتخاب نماید</p> <p>هر کس حق دارد هر کشوری و از جمله کشور خود را ترک کند یا به کشور خود باز گردد</p> <p>مادهٔ چهاردهم</p> <p>هر کس حق دارد در برابر تعقیب شکنجه و آزار باهاگهای جستجو کند و در کشورهای دیگر پناه اختیار کند</p> <p>در موردی که تعقیب واقعاً منتهی بحرم عمومی و غیرسیاسی یا رفتارهایی مخالف با اصول و مقاصد ملل متحد باشد، نمیتوان از این حق استفاده نمود</p> <p>مادهٔ پانزدهم</p> <p>هر کس حق دارد که دارای تابعیت باشد</p> <p>احدی را نمی‌توان خودسرانه از تابعیت خود یا از حق تغییر تابعیت محروم کرد</p> <p>مادهٔ شانزدهم</p> <p>هر زن و مرد بالعی حق دارند بدون هیچگونه محدودیت از نظر نژاد، ملیت، تابعیت یا مذهب با همدیگر زناشویی کنند و تشکیل خانواده دهند. در تمام مدت زناشویی و هنگام انجزال آن، زن و شوهر در کلیه امور مربوط بازر داری، احوال حقوق مساوی میباشند</p> <p>ازدواج باید با رضایت کامل و آزادانهٔ زن و مرد واقع شود</p> <p>خانواده رکن طبیعی و اساسی اجتماع است و حق دارد از حمایت جامعه و دولت بهره‌مند شود</p> <p>مادهٔ هدهم</p> <p>هر شخص منفرداً یا بطور اجتماعی حق مالکیت دارد</p> <p>احدی را نمیتوان خودسرانه از حق مالکیت محروم نمود</p> <p>مادهٔ هیجدهم</p> <p>هر کس حق دارد که از آزادی فکر، وجدان و مذهب بهره‌مند شود. این حق متضمن آزادی تغییر مذهب یا عقیده و همچنین متضمن آزادی اظهار عقیده و ایمان میباشد و نیز شامل تعلیمات مذهبی و اجرای مراسم دینی است. هر کس میتواند از این حقوق منفرداً یا مجتمعاً بطور خصوصی یا بطور عمومی برخوردار باشد</p> <p>مادهٔ نوزدهم</p> </div>

هر کس حق آزادی عقیده و بیان دارد و حق مزبور شامل آنست که از داشتن عقاید خود بیم و اضطراب نداشته باشد و در کسب اطلاعات و افکار و در اخذ و انتشار آن بنام وسائل ممکن و بدون ملاحظات مرزی آزاد باشد.

مادهٔ بیستم

هر کس حق دارد آزادانه مجامع و جمعیت‌های مسالمت‌آمیز تشکیل دهد.

هیچکس را نمیتوان مجبور بشرکت در اجتماعی کرد.

مادهٔ بیست و یکم

هر کس حق دارد در ادارهٔ امور عمومی کشور خود، خواه مستقیماً و خواه با وساطت نمایندگان، که آزادانه انتخاب شده باشند شرکت جوید.

هر کس حق دارد با تساوی شرایط، بمشاغل عمومی کشور خود نائل آید.

اساس و منفأ قدرت حکومت، ارادهٔ مردم است. این اراده باید بوسیله انتخاباتی ابراز گردد که از روی صداقت و بطور ادواری صورت پذیرد. انتخابات باید عمومی و با رعایت مساوات باشد و با رأی مخفی یا طریقه‌ای نظیر آن انجام گیرد که آزادی رأی را تأمین نماید.

مادهٔ بیست و دوم

هر کس بعنوان عضو اجتماع حق امنیت اجتماعی دارد و مجاز است بوسیله مساعی ملی و همکاری بین‌المللی حقوق اقتصادی و اجتماعی و فرهنگی خود را که لازمهٔ مقام و نمود آزادانه شخصیت او است با رعایت تشکیلات و منابع هر کشور بدست آورد.

مادهٔ بیست و سوم

هر کس حق دارد کار کند، کار خود را آزادانه انتخاب نماید، شرایط منصفانه و رضایت بخشی برای کار خواستار باشد و در مقابل بیکاری مورد حمایت قرار گیرد.

همه حق دارند که بدون هیچ تبعیضی، در مقابل کار مساوی، اجرت مساوی دریافت دارند.

هر کس که کار میکند بمرز منصفانه و رضایت بخشی دخیق میشود که زندگی او و خانواده‌اش را موافق شئون انسانی تأمین کند و آنرا در صورت لزوم با هر نوع وسائل دیگر حمایت اجتماعی تکمیل نماید.

هر کس حق دارد که برای دفاع از منافع خود یا دیگران اتحادیه تشکیل دهد و در اتحادیه‌ها نیز شرکت کند.

مادهٔ بیست و چهارم

هر کس حق استراحت و فراغت و تفریح دارد و بخصوص بمحدودیت معقول ساعات کار و مرخصی‌های ادواری با اخذ حقوق دخیق میباشد.

مادهٔ بیست و پنجم

، سطح زندگی و سلامتی و رفاه خود و خانواده‌اش را از حیث خوراک و مسکن و مراقبتهای طبیی و خدمات لازم اجتماعی تأمین کند و همچنین حق دارد که در مواقع بیکاری، بیماری، نقض اعضاء، بیوگی، پیری یا در تمام موارد دیگری که بعزل خارج از اردهٔ انسان وسائل امرار معاش از دست رفته باشد از شرایط آنرومندان زندگی برخوردار شود.

مادران و کودکان حق دارند که از کمک و مراقبت مخصوصی بهره‌مند شوند. کودکان چه بر اثر ازدواج و چه بدون ازدواج بدبیا آمده باشند، حق دارند که همه از یکنوع حمایت اجتماعی برخوردار شوند.

مادهٔ بیست و ششم

هر کس حق دارد که از آموزش و پرورش بهره‌مند شود. آموزش و پرورش لافل تا حدودی که مربوط بتعلیمات ابتدائی و اساسی است باید مجانی باشد. آموزش ابتدائی اجباری است. آموزش حرفه‌ای باید با شرایط تساوی کامل بروی همه بار باشد تا همه با استعداد خود بتوانند از آن بهره‌مند گردند.

آموزش و پرورش باید طوری هدایت شود که شخصیت انسانی هر کس را بحد اَکمل رشد آن برساند و احترام حقوق و آزادی‌های بشر را تقویت کند. آموزش و پرورش باید حسن تفاهم، گذشت و احترام عقاید مخالف و دوستی بین تمام ملل و جمعینهای نژادی با مذهبی و همچنین توسعه فعالیتهای ملل متحد را در راه حفظ صلح تسهیل نماید.

بدر و مادر در انتخاب نوع آموزش و پرورش فرزندان خود نسبت بدیگران اولویت دارند.

مادهٔ بیست و هفتم

هر کس حق دارد آزادانه در زندگی فرهنگی اجتماعی شرکت کند، از فنون و هنرها متنوع گردد و در پیشرفت علمی و فوائد آن سهم یاشد.

هر کس حق دارد از حمایت منافع معنوی و مادی آثار علمی، فرهنگی یا هنری خود برخوردار شود.

مادهٔ بیست و هشتم

هر کس حق دارد برقراری نظمی را بخواهد که از لحاظ اجتماعی و بین‌المللی حقوق و آزادی‌هائی را که در این اعلامیه ذکر گردیده است تأمین کند و آنها را بمورد عمل بگذارد.

مادهٔ بیست و نهم

هر کس در مقابل آن جامعه‌ای وظیفه دارد که رشد آزاد و کامل شخصیت او را میسر سازد.

هر کس در اجرای حقوق و استفاده از آزادهای خود فقط تابع محدودیتهاییست که بوسیلهٔ قانون منحصر بمنظور تأمین شناسائی و مراعات حقوق و آزادهای دیگران و برای رعایت مقتضیات صحیح اخلاقی و نظم عمومی و رفاه همگای در شرایط یک جامعه دموکراتیک وضع گردیده است.

این حقوق و آزادهای در هیچ موردی نمی‌تواند بر خلاف مقاصد و اصول ملل متحد اجرا گردد.

مادهٔ سیام

هیچیک از مقررات اعلامیه حاضر نباید طوری تفسیر شود که متضمن حقّی برای دولتی یا جمعیتی یا فردی باشد که بموجب آن نتوانند هریک از حقوق و آزادهای مندرج در این اعلامیه را از بین ببرند و یا در آن راه فعالیتی نمایند.